

noget, der ogsaa meldte sig som politiske Opgaver, at Tyskland som den centrale Magt i Europa vilde angive visse Hovedlinier af kulturel og økonomisk Art, at Tyskland havde Planer, der sigtede efter en blivende europæisk Nyordning, som vilde kræve Samarbejde, og at Linien for dette Samarbejde vilde være den fra Tyskland kendte Planøkonomi. Som Udviklingen var foregaaet, stod det for Taleren som en Nødvendighed med System i Fordelingen, og dette vilde sige, at Planøkonomi maatte afløse Kræfternes frie Spil. Der var da slet ingen Ulykke i, at Linien i Fremtidens Arbejde vilde være den fra Tyskland kendte Planøkonomi.

Med Valdemar Thomsens Tale sluttede Forhandlingen.

Tillægsbevillingsloven vedtoges enstemmigt i begge Ting.
